

ПРАВА НА ВОЛЮ

№9 (238)
2008

Праваабарончы бюллетэнь

Беларусь – ЗША зьменаў да лепшага ў адносінах пакуль няма

Адміністрацыя ЗША разглядае, якім чынам працягваць дыпламатычныя адносіны з Беларусью. Пра гэта 1 траўня на брыфінгу заявіў прэс-сакратар Дзярждэпартаменту Том Кейсі.

«Мы разглядаем уесь съпектр варыянтаў адносін нашай дыпламатычнай прысутнасці, але на гэты момант не прынялі ніякага афіцыйнага рашэння», — заявіў прэс-сакратар Дзярждэпартаменту.

Ен абверг паведамленне Асашиэйтэд Прэс аб tym, што ЗША запатрабавалі ад Беларусі закрыць пасольства ў Вашынгтоне і консульства ў Нью-Ёрку, а таксама заяўвілі аб намеры спыніць работу свайго пасольства ў Менску. Асашиэйтэд Прэс таксама паведамляла, што для адклікання сваіх дыпламатаў беларускаму боку даваўся тэрмін да 16 мая, а пасольства ЗША павінна было спыніць работу ўжо 2 мая.

Тым часам група амерыканскіх дыпламатаў, аў-яўленых беларускімі ўладамі персонамі нон-гра-та, рыхтуецца пакінуць Беларусь. На сустрэчы ў беларускім МЗС 1 мая часовы павераны ЗША ў Беларусі Джонатан Мур пацвердзіў, што яны пакінуць краіну ва-устаноўленыя тэрміны.

Нагадаем, съпіс ды-пламатаў, якім прадпісана на працягу 72 гадзінай пакінуць Беларусь, быў уручаны Джонатану Муру 30 красавіка. Устаноўлены тэрмін, такім чынам, закан-чваецца 3 мая.

Паводле БелаПАН.

Праваабарончыя матэрыялы
можна таксама прачытаць
на сایтах: www.spring96.org;
www.charter97.org; www.baj.ru

Фота: BajMedia.net

Зьнішчыць да выбараў...

Беспрэцэдэнтны ціск на рэдакцыю
і галоўнага рэдактара недзяржаўнай «Газеты Слонімскай»

Ужо некалькі месяцаў «Газета Слонімская» знаходзіцца пад пагрозай закрыцця. Рэдакцыя адмовілі ў працягу дамовы арэнды без тлумачэння прычыны, а спробы знайсці памяшканье нават у прыватных уласнікаў не даюць ніякага выніку. Слонімскі райвыканкам пагражае прыпыніць дзеяньне альбо ануляваць ліцензію недзяржаўнай «Газеты Слонімской» на ажыццяўленыне раздробнага гандлю. Пра гэта гаворыцца ў лісьце за подпісам старшыні райвыканкаму Мечыслава Касцюка, які рэдакцыя выданыя атрымала ў сярэдзіне красавіка. Да таго ж, галоўнага рэдактара газеты Віктора Валадашчука выклікалі ў Слонімскі раённы ваенны камісарыят і ўрочылі позму на вайсковыя зборы. А днімі Віктор Валадашчук апублікаваў на сайце «Газеты Слонімскай» дакумент за подпісам начальніка

раённага КДБ Аляксандра Мазалькова, адрасаваны загадчыку псіханеўралагічнага аддзялення слонімскай цэнтральнай раённай бальніцы сп. Кандратоўскому. У лісьце ўтрымліваецца загад праверыць па ўліках псіханеўралагічнага і наркологічнага дыспансераў галоўнага рэдактара «Газеты Слонімской» Віктара Валадашчука і яго блізкіх. У адкрытым лісьце Віктор Валадашчук выказаў зьдзіўленые павышанай цікаўсцю КДБ да здароўя яго і яго блізкіх. Журналіст патрабуе, каб начальнік раённага КДБ патлумачыў яму матывы сваіх дзеяньняў...

Пачалося ўсё з таго, што кіраўніцтва РУП «Слонімскі быткамбінат» выказала намер адмовіцца працягваць з газетай дамову. Рэдакцыю змушаюць да 1 чэрвеня вызваліць памяшканье, якое яна займала на працягу 7

гадоў. Потым рэдакцыя атрымала ліст з райвыканкаму з пагрозай прыпыніць ліцензію на гандаль выданынем уздроб. Мясцовыя ўлады сцывярджаюць, што зафіксавалі выпадкі гандлю «GC» у неналежных месцах, і ў выпадку пайторнага парушэння пагражаютць перайсьці да карных захадаў. У якіх канкрэтнах месцах яны заўважылі распаўсюднік газеты, не ўдакладняеца.

Галоўны рэдактар газеты Віктор Валадашчук лічыць такую нагоду для санкцый надуманай. Ен не выключае, што гэткім чынам райвыканкам «крыхтуеца» да размовы з ім наконт падаўжэння ліцензіі на раздробны гандаль, тэрмін якой скончыцца 25 чэрвена. «Відавочна, улады мэтанакіравана імкніцца пазбавіцца ад адзінага зарэгістраванага недзяржаўнага выдання Гарадзенскай вобласці. Магчыма, гэта

(Працяг на стр. 5)

Ульяна Захаранка працягвае чакаць сына

Дзевяць гадоў таму ў Менску непадалёк ад свайго дому прыняў съвестленых абставінах зынк былы міністр унутраных справаў Беларусі, адзін з лідэраў дэмакратычнай апазіцыі Юрыя Захаранка.

Ужо восем гадоў праукратура вядзе адразу трыв спрабы адносна Юрыя Захаранкі. Першая — крымінальна-росшукавая. Другая — паводле артыкулу "Забойства". І трэцяя — грамадзянская, аб прызнанні Юрыя Захаранкі памерлым. "У ніводнай з гэтых спраб не паставлена крапка", — кажа юрист Алег Волчак:

"Толькі аднаго разу, у 2001 годзе, перапынялася спраба Юрыя Захаранкі. А цяпер тэрміны падаўжаюцца. Ужо дзясятты год. Але ніякіх новых вынікаў няма. Фармальна падаўжаецца. Ніхто нічога не шукае і не дасыледуе".

Юрыя Захаранка нарадзіўся ў мясцечку Васілевічы на Гомельшчыне 1 студзеня 1952 года. У 1991 годзе, калі Беларусь стала незалежнай, ён быў намеснікам старшыні Мікрэгіянальнага аддзелу па барацьбе з арганізаванай злачыннасцю МУС СССР. У 1994 годзе Юрыя Захаранка быў прызначаны міністрам унутраных спраб Беларусі.

16 кастрычніка 1995 году быў звольнены з пасады ўказам Аляксандра Лукашэнкі. Далучыўшыся да апазіцыі, быў абраны ў кіраўніцтва АБ'яднанай грамадзянскай партыі.

Бясьследна зынк увечары 7 траўня 1999 году. Існуе шмат съведчанняў аб магчымай датычнасці да гэтага зынкнення высокапастаўленых службовых асобаў беларускага кіраўніцтва.

7 траўня традыцыйна працтвайнік беларускай грамадзкасці наведваўшы Васілевічы ягоную маці, Ульяну Рыгораўну, якой ужо 84 гады. І сёлета наведалі яе праабаронцы, родныя зынкілых, журналісты...

Сям'я Юрыя Захаранкі апошнія

Ульяна Рыгораўна Захаранка.

Праваабаронцы ў гасцях у Я.Р. Захаранкі.

гады жыве ў Нямеччыне. Бабуля Ульяна кажа, што нявестка Вольга, унучкі Алена і Юля часта пішуць і тэлефануюць: "Вось і учора тэле-

фанаўалі. Яны жывуць то горш, то крыху лепш. Алена — старэйшая дачка — скончыла курсы, працуе ў краме. А меншная выйшла замуж".

"Маладыя дэмакраты" – за вуліцу імя Юрыя Захаранкі

Напярэдадні трагічнай даты зынкнення Юрыя Захаранкі сябры моладзевага крыла АГП паспяшоўся дзіл больш за дзяе тысячу ўлётак у раёне вуліцы Жукоўскага ў Менску, дзе да зынкнення жыў апальны палітык, з прапанаваю жыхарам падтрымка ѹдзелу перайменавання гэтае вуліцы ў вуліцу імя генерала Захаранкі.

Пра мэты кампаніі "Нямецкай хвалі" распавёў намеснік старшыні

моладзевага крыла АГП "Маладыя дэмакраты" Міхаіл Пашкевіч: "Гэтай акцыяй мы працягваем шырокую кампанію па перайменаванні адной з вуліц Менску ў гонар Юрыя Захаранкі. На пачатку студзеня мы ўжо рабілі адпаведныя заходы і пісалі звароты і ў Менгарыканкам, і ў адрас міністра Навумава з заклікам падтрымка нашу ініцыятыву, але атрымалі адпіску, што гэтае пытанье нават ня можа быць прынятае

да разгляду з-за таго, што няма рашэння аб прызнанні генерала памерлым.

Але на дадзены момант мы вырашылі падрыхтаваць грамадзянам, якія жывуць на вуліцы Жукоўскага, каб яны не казалі, што нічога ня ведаюць пра нашу ініцыятыву і шляхам распаўсюду ѹлётак і шляхам збору подпісаў выйсьці на тое, каб хаця б адсоткаў 60 жыхароў вуліцы пагадзіліся, каб гэту вуліцу перайменавалі. Тыя людзі, якія тут больш-менш стала жывуць, добра ведаюць, хто такі Захаранка, і нават нашы актыўсты былі эздзіленыя тым, што насамрэч людзі памятаюць і гатовыя аказваць падтрымку. Зарас мы бачым, што грамадзкасць рэагуе добра, і можна рабіць далейшыя заходы".

На месцы выкраданья

8 траўня актыўісты АГП на чале з яе старшынёй Анатолем Лябедзькам правялі акцыю памяці на вуліцы Магілёўскай у Менску ля месца, дзе быў скрадзены апазіцыйны палітык Юрыя Захаранка. Акцыя ў знак 9-й гадавіны ад дня зынкнення Ю.Захаранкі цягнулася дзевяць хвілін. Яе ўдзельнікі прынямалі партрэты палітыка і размовлялі з мінакамі.

Акцыя праішла без затрымання.

Навошта зьмены: уладам і так добра

Цэнтрвыбаркам Беларусі не зьбіраецца дэмакратызаваць выбарчы працэс

Лідзія Ярмошына адказала на прапановы па ўдасканаленныі выбараў, падрыхтаваны ўдзельнікамі кампаніі “За Свабодныя выбары”, ініцыяванай Рухам “За Свабоду”. Ліст старшыні ЦВК каментуе на месцікі кірауніка Руху “За Свабоду” Віктар Карнеенка.

У лісьце старшыні ЦВК Беларусі паведамляеца, што прапанаваная экспертызі кампаніі праекты пастановаў пайтараюць пастановы пра тлумачэнні выбарчага заканадаўства, якія прымаліся ЦВК раней. Да таго ж, шэраг прапановаў утрымлівае палажэнні, якія, на думку старшыні ЦВК, зъяўляюцца новымі нормамі, патрабуючымі зьменаў у Выбарчым Кодэксе, што ЦВК рабіць на мае права, бо “зъяўляеца правапрымяняльным органам”. Што тычыць прапанаванага дэмакратычнымі палітыкамі парадку выкарыстання СМИ пры агітацыі, то, на думку Лідзіі Ярмошынай, ён

не дазволіць рэалізаваць права доступу кандыдатаў на тэлебачаныне і радыё, бо ў прапанове адсутнічае механізм разъмеркавання эфірнага часу паміж кандыдатамі.

– Мы бачым, што ў лісьце Ярмошынай шмат няпраўды. Яго нават цяжка каментаваць. Напрыклад, чаму сябры камісіі ня могуць падпісаць выбарчыя бюлетні? У чым проблема? Прычым тут выбарчы Кодэк? Мы за аснову брали ранейшыя пастановы ЦВК, у якія ўносилі насы прынцыпавыя дадаткі. Гэта агульная схема працы. Напрыклад, у пастанову аб назіраныні мы прапанавалі такі сказ: “Назіральнік мае права назіраныня за працэсам падліку галасоў”. З чым тут нельга пагадзіцца? – задаецца пытаннем намесцікі кірауніка Руху “За Свабоду” Віктар Карнеенка.

Віктар Карнеенка зъняпрайджвае слова Лідзіі Ярмошынай пра тое, што прапановы дэмсілаў патрабуюць зьменаў у Законе.

– Нашыя прапановы не патрабуюць зьменаў у Выбарчым кодэксе, на што наракае Ярмошына. Тым часам сама ЦВК раней сваімі пастановамі часціцам звужала права тых жа назіральнікаў, пропісаныя ў законе. Наконт эфірнага часу ў электронных СМИ. Мы якраз прапануем пашырыць магчымасці кандыдатаў выступаць па радыё і тэлебачаныні, – каментуе ліст старшыні ЦВК Віктар Карнеенка.

Напрыканцы свайго пасланнія Лідзія Ярмошына заяўляе, што ў правядзенні дыскусіі паміж ЦВК і ініцыятарамі кампаніі “За Свабодныя выбары” па пытаннях удасканалення практикі прымяненьня Выбарчага заканадаўства няма нікай неабходнасці. Да таго ж, такое мерапрыемства, па словах Ярмошынай, не прадугледжвае рэгламент працы Цэнтрвыбаркаму. То бок, ЦВК адмаўляеца ад аблекаваньня заходаў па дэмакратызацыі выбарчага працэсу.

На думку Віктара Карнеенкі, кірауніцтву Беларусі не патрэбна нікіх дыскусіяў. Улады не засікаўлены ў дэмакратызацыі выбараў і чыноўнікі не збіраюцца прыводзіць іх да нейкіх агульнаеўрапейскіх стандартаў.

– Мы прадбачылі такі адказ і будзем рыхтаваць іншыя прапановы для ЦВК, ад якіх будзе адмовіца ня проста. Калі ў нас не атрымаецца дамагчыся дэмакратызацыі выбарчага працэсу, мы прадэмантруем у першую чаргу грамадзянам Беларусі сапраўдны інтарэс ўлады, – кажа Віктар Карнеенка.

Без свабоды слова няма сапраўдных выбараў

«Немагчыма правядзенне больш-менш дэмакратычных выбараў у сітуацыі, калі сродкі масавай інфармацыі ня могуць свабодна працаваць, а свабода слова масава парушаецца», — заявіў у чацвер на першай пасля справаздачна-выбарчага з'езду Беларускага Хельсінскага камітэту (БХК) новаабраны старшыня арганізацыі Алег Гулак.

«Парушэнне прынцыпаў свабоды слова зъяўляеца перадумоваю таго, што людзі пазбаўленыя магчымасці атрымаць інфармацыю аб кандыдатах на парламенцкіх выбарах, якія адбудуцца сёлета ўвесеньне, свабодна абміркоўваць іх пазіцыі, праграмы. Гэта значыць, што грамадзяніне пазбаўленыя магчымасці рабіць свядомыя выбараў», — адзначыў праваабаронца.

«Свабода слова, якая зъяўляеца адным з найважнейшых крытэрыяў АБСЕ, будзе асновай нашага маніторынгу восеніскіх выбараў дэпутатаў Палаты прадстаўнікоў», — падкрэсліла заснавальніца і генаровы старшыня БХК Тацяна Процька.

Юры ЧАВУСАЙ:

“Байкот – шлях ва ўнутраную эміграцыю”

**Прадстаўнік грамадзкай структуры “Хартыя-97”
Зыміцер Бандарэнка, а таксама кірауніцтва
Маладога Фронту заклікалі байкатаваць парламенцкія
выборы, якія маюць адбыцца ўвесеньне. “Узел у такіх
“выборах” ёсць ня толькі нямэтагодна, але і абсурдана
справаю, якая адно дапаможа легітymізація самаабвешчаны
рэжыму Лукашэнкі”, — сказана ў заяве гэтай моладзевай
арганізацыі. Што азначае байкот выбараў для палітычных
структур? Карэспандэнт Радыё Свабода пагутарыў
на гэтую тэму з палітолагам Юрыем Чавусавым.**

– Наколькі актуальная ідэя байкоту ў сёньняшніх палітычных умовах? Ці могуць асноўныя апазіцыйныя партыі далучыцца да байкоту?

– Варта адзначыць, што байкот можа быць зброяй толькі ў руках моцных. На дадзены момант ані “Малады Фронт”, ані “Хартыя-97” моцных структураў з сябе не ўяўляюць. Я могу задаць пытаньне – а колькі кандыдатаў выстаўляе на гэтыя выбары “Хартыя-97”? Нават усе аўдзіаныя дэмакратычныя сілы, на жаль, у сёньняшнім стане не былі здолъныя

выкарыстаць зброю байкоту – надта слабая на сёньняня апазіцыя. Таму я ня думаю, што гэта ініцыятыва будзе мець нейкі працяг».

– А калі абстрагавацца ад палітычнай канкрэтнікі, а пагаварыць пра самую ідэю байкоту? Ці можна аспрэчыць аргументы маладафронтаваццаў, калі яны сцьвярджаюць, што байкатуюць “выборы”, бо яны несапраўдныя і нічога не рашаюць?

– Наступствы байкоту 2000 году для апазіцыі адчувацца вельмі доўга. Мы бачым, што моцныя палітычныя

структурныя, моцныя рэгіянальныя лідэры паўстаюць там, дзе апазіцыя ўдзельнічае ў выбарах. Калі ня ўдзельніцаць у парламенцкіх выбарах, то ў разыданым і зъянсіленым стане апазіцыя прыйдзе і да прэзідэнцкіх выбараў.

Здавалася б, ініцыятары байкоту ня ставяць лозунгу пра байкот прэзідэнцкіх выбараў. Але гэта ж лагічны працяг – адыхіці ад выбарчай актыўнасці ўвогуле. Байкатуючы выбараў, палітычныя структуры робяцца слабымі і на здолънімі да рэальнай палітычнай дзеянасці. Мы бачым прыклад моцнай калісці арганізацыі КХП-БНФ, якая паслядоўна байкатавала ўсе палітычныя кампаніі. У выніку на апошніх прэзідэнцкіх выбараў яны ня здолелі сабраць подпісы за Зянона Пазнянку, які карыстаецца агульнанацыянальной вядомасцю.

Удзельніцаць у байкоце – гэта азначае съядома пераўтвараць свае палітычныя структуры ў эфемерныя ўтварэнні. Гэта шлях ва ўнутраную эміграцыю».

Крымінальных дасце на прызыўнікоў усё болей

Нягледзячы на сур'ёзны перасьпел "ухілістай", іхня шэраг толькі павялічваюцца.

Дадзеная пра агульную колькасць так званих "ухілістай" Міністэрства абароны Беларусі не распавяжджае. Начальнік галоўнага арганізацыйнага-мабілізацыйнага ўпраўлення генерал-маёр Ігар Глод тлумачыць, што цяпер за прызыў навабранцаў адказвае мясцовая ўлада. Са словаў генерала, на месцах чыноўнікі прызначаюць свайго прадстаўніка начальнікам прызыўнай камісіі. Чыноўнікі загадваюць міліцыянтам адлоўліваць "ухілістай". Праз суды штрафуюць і судзяць юнакоў прызыўнога ўзросту па месцы жыхарства.

Дзеля чаго ў адной дзяржаве прызыў юнакоў у войска робіць адна рука, а муштруе на службе – іншая?

Беларускі палітык, падпалкоўнік у адстаўцы Мікалай Статкевіч лічыць, што такое размежаванье дзеля ўзмацнення жандарскай ролі арміі.

Суразмоўца спасылаецца на прыклад утрыманьня пад прымусам

у войску Зыміцера Жалезынічэнкі. Мікалай Статкевіч кажа, што студэнт-выдатнік матэматычнага факультэту Гомельскага дзяржуніверсітэту быў забрыты ў войска не толькі насуперак уласнаму жаданью, але з парушэннямі Закону. Калі ж прызыўнік і ягоная сям'я вылучылі свае прэтэнзіі ў суд, то сутыкнуліся з абсурдам – раённая камісія распушчаная да наступнага прызыву, а Мінабароны заяўляе: запыт не па адрасе!

Пяты месяц Зыміцер Жалезынічэнка топча кірзавыя боты ў вайсковай частцы чыгуначных войск у Жлобіне. Тым часам позвы з ваенкаматаў у красавіку атрымалі больш як 35 актыўістуў апазіцыі ў Менску і рэгіёнах. Да кожнага з іх даведзеныя артыкулы Крымінальнага кодэкса за ўхіленне ад вайсковай службы.

Дарэчы, у базу дадзеных асобаў, якім забаронены выезд за мяжу, цяпер унесеныя і так званы "ухілісты". Iх на выпусцяць за мяжу, пакуль не ўладкуюць пытаньне ў сваім камісарыяце. Пакуль не адслужыць, у Еўропу ня пусьцяць.

Франака Вячорку выклікалі ў ваенкамат

23 красавіка міліцыянты не дапусцілі актыўіста Моладзі БНФ Франака Вячорку на адкрыты ўрок у школу нумар 189 гораду Менску, дзе ён меўся распавесці школьнікам аб прафесіі журналіста.

З Франака ўзялі тлумачэнны, паслья зъявіўся падпалкоўнік з ваенкамату і ўручыў позыв ў ваенкамат на 15 траўня ды зачытаў артыкулы Крымінальнага кодэкса за ўхіленне ад вайсковай службы.

Нагадаем, Франак Вячорка сёлета ў лютым быў адлічаны з журфаку БДУ паслья таго, як яго засудзілі на 15 сутак за ўдзел у акцыі пратэсту прадпрымальнікаў.

Студэнта не выпускаюць за мяжу

Студэнт 1 курсу факультэту гісторыі Беларусі і культурнай антрапалогіі Еўропейскага гуманітарнага ўніверсітэту Алег Гурбіч прыехаў з Вільні ў Менск на съвяты, аднак выехаць назад ня здолеў. Памежнікі зьнялі яго з цягніка без тлумачэння прычынаў і 5 гадзінай прымусілі чакаць, паслья чаго адправілі ў Менск для далейшага высьвяtleння abstavinau.

Вярнуўшыся дадому, студэнт накіраваўся ў райаддзел міліцыі, каб даведацца, па якой прычыне яму адмоўлена ў выездзе за мяжу. Міліцыянты накіравалі яго ў АГіМ (былы АВІР), там Алегу далі пісмовую даведку, што ён унесены ў сьпіс навязаных Міністэрствам абароны РБ нібыта ў сувязі з ухіленнем ад вайсковай службы.

У Першамайскім ваенкамаце патлумачылі, што яшчэ год таму супраць Алега Грубіча па гэтай прычыне была ўзбуджаная крымінальная справа, але потым спыненая, бо тады студэнт навучаўся ў Польшчы

на праграме Каліноўскага. Даведка аб tym, што цяпер ён зъяўляеца студэнтам ЕГУ не вырашила пытаць, бо паслья сакавіцкіх падзеяў 2006 году Алег быў выключаны па палітычных матывах з Акадэміі масацтваў, дзе вучыўся адразу на двух съпеціяльнасцях, з фармулёўкай "акадэмічная непаспяховасць". Па цяперашнім заканадаўстве менавіта гэтая фармулёўка і не дае адтэрміноўкі ад прызыву на вайсковую службу, нават калі ты зноўку паступішь на дзённае аддзяленне і зъяўляешся студэнтам навучальнай установы. Акрамя таго, у ваенкамате патлумачылі, што асобай Алега Грубіча вельмі цікавіца КДБ, аднак абяцалі выдаць адтэрміноўку да 16 чэрвеня.

8 траўня, перад tym, як зайдзіці ў ваенкамат па дакумент, які дае дазвол на часовае прыпыненне амежаванья права грамадзяніна на выезд за межы краіны, Алегу настойліва тэлефанаваў чалавек, які называўся супрацоўнікам съпец-

...Служыць без прысягі

Маці Зыміцера Жалезынічэнкі спадарыня Ала праз суд спрабавала дабіцца таго, каб яе сына адпусцілі з войска і далі магчымасць аднавіцца на вучобе ва ўніверсітэце. І вось дніамі калегія грамадзянскіх спрабаваў Гомельскага абласнога суда адхіліла скаргу маці Зыміцера Жалезынічэнкі на рашэнне судзьдзі Цэнтральнага раёну Гомелю Жаны Андрэйчык, згодна з якім Жалезынічэнка павінен правесці ў войску пайтара года. "Вядома, я буду звяртацца са скаргай у Вярохойны суд, — сказала Ала Жалезынічэнка. — Калі і там прызнаюць праваамоцным адлічэнне майго сына з ВНУ, то тады я буду звяртацца ў міжнародны структуры".

Ала Жалезынічэнка бачыла свайго сына ў апошня выхадны: "Пытаецца, як ён? Сын проста церпіць. Паранейшаму ён служыць без прысягі. Кажа, што стаўленне да яго больш менш нармальнае. Праўда, спуску яму там асабліва не даюць. Зыміцер расказваў, што нядаўна адпраціўся літаральна на пяць хвілінай для таго, каб сходзіцца ў краму, якая знаходзіцца на тэрыторыі вайсковай частцы. Але ўсё роўна атрымаў вымову, з-за таго што адпраціўся не ў непасрэднага камандзіра, а ў дзяжурнага..."

Нагадаем, што сёлета ў студзені 3. Жалезынічэнка быў адлічаны з Гомельскага дзяржуніверсітэту і тэрмінова прызваны ў войска. На знак пратэсту супраць незаконнага, на яго думку, адлічэння Жалезынічэнка адмовіўся прымыць прысягу і нават абвішчаў галадоўку. "Я буду служыць у войску, дзе загады аддаюцца толькі па-беларуску", — казаў тады Зыміцер.

службаў, і прызначаў сустрэчу. Алег ад сустрэчы адмовіўся, сказаўшы, што прыйдзе па позыве, аднак у ваенкамате яго ўжо чакалі двое "у цывільнім". Супрацоўнікі КДБ размаўлялі ветліва, засыцерагалі ад магчымых проблемаў, прапаноўвалі супрацоўніцтва і г.д. У той жа час вайсковы камісар Першамайскага ваенкамату Варвашэнія А.М. запэўніў студэнта, што выдадзены яму дакумент не азначае, што Алег Грубіч зможа выехаць у Вільню, бо пракуратура на падставе адноўленай крымінальнай справы за ўхіленне ад войска можа таксама ўнесці яго ў сьпіс невыязных.

Пры гэтym, як зазначае хлопец, ён не зъяўляеца палітычным актыўістам ці сябрам незарэгістраванай моладзевай арганізацыі, ён больш цікавіца культурай, гісторыяй і ягоная дзейнасць палігае менавіта ў гэтym кірунку. Так, у Вільні ён быў адным з арганізатораў напісання агульнацяжынай дыктоўкі, прымеркаванай да 90-гадзідзя ўтварэння БНР.

Зынішчыць да выбараў...

(Пачатак на стар. 1)

зъвязана з набліжэннем парламенцкіх выбараў», — лічыць галоўны рэдактар.

22 красавіка Віктара Валадашчука выклікалі ў Слонімскі раённы ваенны камісарыят і ўрочылі позму. Начальнік гэтай установы паведаміў, што накіраваць журналіста на зборы «парэкамендаваў» абласны ваенкамат. Просьбы рэдактара перанесьці зборы на больш позні тэрмін засталіся без увагі.

«Зборы будуць праходзіць з 20 траўня да 15 чэрвеня. Акурат 1 чэрвень з рэдакцыяй скасоўваюць дамову арэнду, а 25 чэрвень сканчаецца тэрмін нашай ліцэнзіі на раздробны гандаль», — нагадаў журналіст у гутарцы з прэс-службай БАЖ. Ён упэўнены, што гэта працяг спланаванай аперациі па ўдушэнні адзінай зарэгістраванай недзяржаўнай газеты Гарадзеншчыны.

«Калі б я быў на месцы, я б, магчыма, змог неяк справіцца з гэтымі проблемамі. Яны выбралі вельмі «ўдалы» момант, каб ня даць мне гэту зрабіць», — кажа журналіст.

Віктару Валадашчуку сёлета споўніца 50 гадоў, і ў яго гіпертанія. У ваенкамаце гэтыя факты пакінулі без увагі, заяўвішы, што прадстаўнік малодшага афіцэрскага складу, да якога належыць журналіст, падпадаюць пад зборы да 55 гадоў. Пасыля 30 гадоў рэдактара ані разу не забіrali на вайсковыя зборы, а аднаго з супрацоўнікаў рэдакцыі «ГС» ваенкамат нават «передумав» забіраць — з апасенням, што той потым «нешта напіша».

5 траўня загадчык псіханеўраплагічнага аддзялення Слонімскай цэнтральнай райбальніцы спадар Кандратоўскі атрымаў ліст, падпісаны кірауніком мясцовага аддзялення КДБ Аляксандрам Мазальковым з загадам праверыць па ўліках псіханеўраплагічнага і наркалагічнага дыспансераў галоўнага рэдактара адзінага незалежнага выдання на Гарадзеншчыне «Газеты Слонімскай» Віктара Валадашчука і яго блізкіх.

Акрамя гэтага, ваенны камісар

Рэдакцыя «Газеты Слонімскай» пакуль працуе...

Слонімскага раёна Юрый Труш прапанаваў Віктара Валадашчуку падпісаць заяву, у якой журналіст павінен даць згоду на правядзенне органамі дзяржаўнай бяспекі ў адносінах да сябе праверачных мерапрыемстваў і часовае абмераваньне ў сувязі з гэтым права на недатыкальнасць асабістага жыцця. На думку Віктара Валадашчука, заходы супраць яго непасрэдна звязаныя з жаданьнем уладаў злыківідаваць адзінае незалежнае выданье рэгіёну — «Газету Слонімскую».

— Зразумела, што незалежная газета ў правінцыйным горадзе на сёньняшні дзень непакоіць улады больш, чым ураджайнасць на палетках і заробкі на прадпрыемствах. Справа ў тым, што мы пішам пра тое, што ёсьць, а ня тое, што павінна быць паводле загадаў зверху.

Журналіст лічыць, што такім чынам улады спрабуюць блакаваць яго дзейнасць на пасадзе галоўнага рэдактара, бо менавіта ў гэты самы час падатковая інспекцыя мае намер ажыццяўляць праверку дзейнасці, а мясцовы раныканкам разглядаць пытаньне аб працягненні ліцэнзіі на гандлёвую дзейнасць. На сёньняшні дзень «Газета Слонімская» мае магчымасць дайсьці да чытачоў толькі праз сетку распаўсюднікай, бо «Белпошта» адмовілася ажыццяўляць яе распаўсюд.

12 траўня раніцай падчас медыцынскага агляду ў ваенкамаце ў Віктара Валадашчука выявілі гіпертанію 2-й ступені. «Я так зразумеў, што ў мірны час мяне на зборы вырашылі не забіраць», — паведаміў прэс-службе БАЖ галоўны рэдактар недзяржаўнага рэгіянальнага выдання.

Нягледзячы на «адбой» па зборах, сітуацыя вакол «ГС» па-ранейшаму застаецца напружанай. Па інфармацыі рэдактара, напрыканцы траўня дзейнасць рэдакцыі выданыя пачне правяраць падатковая інспекцыя. Акурат 1 чэрвень з рэдакцыяй скасоўваюць дамову арэнду памяшканья, а 25 чэрвень заканчваецца тэрмін ліцэнзіі на ажыццяўленне раздробнага гандлю выданынем — продаж газеты праз уласную сетку распаўсюд.

На думку Віктара Валадашчука, заходы супраць яго непасрэдна звязаныя з жаданьнем уладаў злыківідаваць адзінае зарэгістраванае незалежнае грамадзка-палітычнае выданье Гарадзенскай вобласці.

«Рэпарцёры бяз межаў» бароняць «Газету Слонімскую»

Міжнародная арганізацыя «Рэпарцёры бяз межаў» выступіла з асуджэннем уціску недзяржаўнага штотыднёвіка «Газета Слонімская» — адзінай недзяржаўнай газеты ў Гарадзенскім рэгіёне.

«Мы зноў выказываем занепакоенасць наступам на нешматлікія незалежныя медыя ў Беларусі», — гаворыцца ў заяве «Рэпарцёраў». «Улады робяць ўсё магчымае, каб перашкодзіць ім працаваць у апошнія месяцы перад парламенцкімі выбарамі», — лічыць арганізацыя.

«Рэпарцёры» нагадваюць, што да 1 чэрвеня 2008 году газету змушаюць пакінуць памяшканьне, рэдакцыі пагражае скасаваньне ліцэнзіі на раздробны гандаль, а галоўнага рэдактара Віктара Валадашчука якраз у напружаны для рэдакцыі час вырашылі забраць на вайсковыя зборы.

«Адміністратывны ўціск, уключаючы неапрадуданае прымыненне некаторых нормаў заканадаўства, зьяўляецца ўлюблёнім спосабам уладаў змусіць замаўчыць незалежную прэсу ў Беларусі», — рэзюмуюць «Рэпарцёры бяз межаў».

Першае мая – у Першамайскім Руус

Пакуль камуністы і сацыял-дэмакраты партыі Казуліна адзначалі Першамай на Бангалоры, сябры кампаніі «Еўрапейская Беларусь» і арганізацыі Малады Фронт прыйшлі а 12 гадзіне да Нацыянальнай бібліятэکі, дзе адбывалася афіцыйнае съвяткаваньне. З такой ініцыятывой выступіў старшыня аргкамітэтута па стварэнні БСДП «НГ» Мікола Статкевіч.

Некалькі дзясяткаў маладзёнаў спрабавалі разгарнуць на пляцоўцы ля бібліятэкі сцягі Еўрасаюзу, а Мікола Статкевіч нават пасльепу праз мегафон павіншаваць прысутных са съвятам салідарнасці працоўных, пасля чаго яго затрымалі. Аманаўцы павырываюць сцягі, а саміх дэмантрантаў запіхалі ў міліцэйскія аўтобусы.

Усяго было арыштавана каля 30 актыўістуў грамадзянскай кампаніі «Еўрапейская Беларусь». Усіх даставілі ў РАУС Першамайскага раёну. У сваю чаргу паплечнікі затрыманых вырашылі проста ля съценаў РАУС зладзіць акцыю ў іх падтрымку. Съведкам гэтага быў у тым ліку і журналіст тыднёвіка "Беларусы і рынак" Генадзь Барбарыч. "Маладыя людзі сталі ў ланцуг, дасталі партрэты палітвяловеных... Літаральна праз некалькі хвілінай з будынку РАУС павысковвалі съпецназаўцы, — распавёў карэспандэнту "Народнай волі" Барбарыч. — Некаторыя маладзёны кінуліся ў цякаць, а некалькі чалавек, пераважна дзяўчата, засталіся на месцы. Я назіраў за гэтым збоку, але съпецназаўцы разьбіраца ня сталі і запрасілі мяне прайсці разам з імі".

Затрыманых змязысьцілі ў актавай зале: "Я стаў перапісаць іх прозвішчы, — працягвае Генадзь. — І тут два чалавекі ў цывільнym заўважылі ў дзяўчата бел-чырвона-белы сцяг. Яны спрабавалі вырваць яго сілай, але дзяўчата не даваліся. Адна з іх, Вольга Жураўлёва — цяжарная, яе штурхалі... Я не вытрымаў, падышоў і запытаўся ў "цывільных": "Што вы робіце?" Тыя, даведаўшыся, што я журнالіст, скапілі мяне за воротку і напрасілі выйсці з актавай залы. Пратакол на мяне не складаўся. Праз некаторы час выпусьцілі і затрыманых разам са мной маладых людзей".

На словах моладзевага лідэра Івана Шылы, які таксама быў затрыманы, супрацоўнікі міліцыі парвалі Зымітру Хведаруку пінжак, кашулю і штаны. Хлопца працягнулі па асфальце каля 150 метраў. Іван Шыла таксама сказаў, што ў міліцэйскім аўтобусе супраць Зымітрапа Дашкевіча, Артура Фінькевіча і ўсё таго ж Зымітрапа Хведарука ўжывалася фізічная сіла.

Менск, 1 траўня 2008 году.

Мікола Статкевіч.

З пастарунку адпусьцілі непаўнолетніх. На ўсіх астатніх, па словах Івана Шылы, складзеныя пратаколы адміністрацыйных правапарушэнняў. Аманаўцы кажуць затрыманым, маўляючы, сустрэннемся заўтра на судах.

Сярод затрыманых — Зыміцер Дашкевіч, Артур Фінькевіч, Зыміцер Хведарук, Аляксей Янушэўскі, Яўген Афнагель, Максім Дашук, Андрэй Бабіцкі, Мікіта Красноў, Зыміцер Бародка, Павал Кур'яновіч...

У 17:51 выпусьцілі ўсіх затрыманых, апроч Міколы Статкевіча. На Зымітра Дашкевіча, Артура Фінькевіча, Зымітра Хведарука, Яўгена Афнагеля і Паўла Юхневіча склалі пратаколы за ўдзел у несанкцыянованай акцыі. З хлопцаў узялі толькі вуснае абяцањне, што па першай жа позыве яны зьявяцца ў суд.

2 траўня Мікола Статкевіч быў асуджаны на 10 сутак арышту. Такое рашэнне прыняў судзьдзя Першамайскага суда Менску Юры Гарбаўскі на падставе арт. 23.34 КаAP — Парушэнне парадку арганізацыі і правядзення масавых мерапрыемстваў. На судзе лідэр аргкамітэтута па стварэнні сацыял-дэмакратычнай партыі "Народная грамада" Мікола Статкевіч адмовіўся даўца паказаныні. Ён заявіў Радыё Свабода, што

няхоча ўдзельнічаць у съпектаклі, фінал якога загадзя вядомы і распісаны кімсьці зверху. Як пракаментаў Радыё Рацыя палітык, суткі яму далі "за несанкцыянованы мітынг на санкцыянованым мітынгу".

11 траўня ў 12:25 Цэнтр ізаляцыі правапарушальнікаў, што на вуліцы Акressyціна ў Менску, пакінуў Мікола Статкевіч. Адразу па выхадзе з турмы Мікола Статкевіч, якога нават на праходнай ізалятару дасканала абшукалі міліцыянты, выказаў сваё стаўленне да падзеяў, якія адбыліся з ім ды іншымі актыўістамі 1-га траўня: "Я думаю, што гэта была рэфлекторная рэакцыя, і, акрамя таго, улада баіцца такіх выпадкаў, калі на месца, дзе яны зьбіраюць людзей, прыходзяць дэмакратычныя актыўісты са сваёй сімвалікай, — адзначыў палітык. — Але я ўсё ж спрадзяваўся, што гэта не адбудзеца, таму што беларускі бюджет трymаецца на сыпекуляцыях нафтапрадуктамі ў Еўропу, і нават сабака не кусае ту ю руку, якая корміць. Гэта была першая рэфлекторная рэакцыя — пахапалі са сцягамі, а далей я ня ведалі, што рабіць. Сімваліка зарэгістраваная, акцыя санкцыянованая, таму дзеяньні міліцыі, я лічу, былі незаконныя. Я думаю, суд больш не захоча звязвацца з гэтай справай. Я вельмі спадзяюся, што яна заглохне, і думаю, што й надалей трэба працягваць гэтыя акцыі, таму што зараз вельмі важна, каб еўрапейская настроі значайнай часткі беларускага грамадства быўлі візуалізаваны пад час акцыі, каб людзі бачылі еўрапейскую сімвалію".

Міколу Статкевіча ля акressyцінскіх муроў супрацакалі сябры па "Народнай грамадзе", а таксама актыўісты моладзевеа кампаніі "Джынс — за свабоду" і журналісты.

Арыштаваны аўтар кнігі пра трагедыю Дражна

Суд гораду Старыя Дарогі пакары на 15 сутак арышту журналісту і выдаўцу Віктара Хурсіка, аўтара кнігі “Кроў і попел Дражна”, у якой ён прывёў сьведчаныні аб забойстве савецкім партызанамі мірных жыхароў.

“Пасъля ўсталяваньня крыжа “у памяць ахвяраў злачынстваў савецкіх партызанаў” у вёсцы Дражна Хурсіку тэлефанавалі на працу і дадому, а потым даслалі позму ў суд. Ён парадаўся з юристамі і паехаў на суд у Старыя Дарогі. 15 траўня аб 11-й гадзіне ён мне паведаміў, што яго засудзілі на 15 сутак і надзелі наручнікі. Я нават пачаў бразгат дэзвярэй камеры”, – сказаў Радыё Свабода

менскі гісторык Яўген Анішчанка, які апошні размаўляў са спадаром Хурсікам па тэлефоне.

Раней па гэтай справе 15 сутак адседзеў дэмакратычны актыўіст Вячаслав Січык. Палітыка абвінавацілі ў арганізацыі несанкцыянаванай акцыі паводле арт. 23.34 Кодэкса аб адміністрацыйных правапарушэннях.

“19 красавіка ў вёсцы Дражна мы ўсталявалі крыж Еўфрасінні Полацкай у памяць пра 25 беларусаў, закатаваных савецкім партызанскамі аздзеламі. Гэта былі мірныя жыхары, жанчыны, дзеці. Было спалена 37 хатаў. Ішоў 1943 год. Партызаны іх ня проста забілі, яны іх катавалі перад

съмерцю. Пахавалі іх на мясцовых могілках, вось побач з імі і быў усталяваны крыж. Там быў надпіс пра трагедыю, які зынк ужо праз дзень, а яшчэ праз два дні зруйнавалі і крыж”, – распавёў В. Січык.

Крыж быў дэмантаваны на загад мясцовых уладаў.

Паводле сп. Анішчанкі, цяпер вымушаны хавацца сівятар Леанід Акаловіч, які асьвячаў гэты крыж.

“Гэта спроба ўшанаваць памяць ахвяраў партызанаў ніяк ня ўлісваетца ў сучасныя ўяўленыні ўладаў аб гісторыі апошняй вайны, таму яны й вырашылі расправіцца і з крыжкам, і з тымі, хто яго ставіў, і з аўтарам кнігі”, – зазначаў спадар Анішчанка.

За перформанс-віншаванье – штраф

З траўня судзьдзя Крупскага раённага суда Андрэй Сіз разгледзеў адміністрацыйную справы, заведзеныя на вядомага беларускага мастака Алеся Пушкіна за віншаванье мясцовых жыхароў з 90-годзьдзем БНР, і палічыў яго вінаватым у правапарушэннях, прадугледжаных арт. 23.4 КаAP (“Непадпарадкованье законным патрабаваньям службовай асобы пры выкананьні ёю службовых паўнамоцтваў”) і арт. 23.34 КаAP (“Парушэнне парадку арганізацыі і правядзення масавых мерапрыемстваў”).

Судовае паседжанье доўжылася каля 15 хвілін. У хадайніцтве аб tym, каб яно вялося па-беларуску, судзьдзя адмовіў. Таксама ён забараніў рабіць фотаздымкі. Пасъля таго, як былі зачытаныя матэрыялы адміністратыўной справы, адразу была зачытаная пастанова: па арт. 23.34 КаAP вынесена папярэджанне, па арт. 23.4 КаAP – штраф у памеры 25 базавых велічыніяў.

Алеся Пушкін на згодны з вынесенным пакараньнем і лічыць гэта дыскрымінацыяй у дачыненні да маладой беларускай сям’і: “У авбешчаны ў нашай краіне Год сям’і нас, маладую малабюджэтную сям’ю, у якой двое маленьких дзетак, пакаралі да выплаты вялікай грошавай сумы за тое, што я віншаваў людзей і частаваў іх пірагом. Гэта такая сучасная дзяржаўная палітыка, якую я лічу сапраўднай дыскрымінацыяй: улада забірае гэтыя гроши ў дзяцей, бо я ня буду ні да кога зьвяртацца па дапамогу, буду сам выплочваць гэтыя штраф, адрываючы гроши ад уласных дзяцей. Зразумела, мне складана выплаціць яго адразу цалкам, але буду зарабляць. Шкада толькі, што з-за гэтага, верагодна, буду пазбаўлены магчымасці паехаць на мастацкі пленэр у Польшчу, куды я запрошаны. А ўгугуле, трэба яшчэ прыйсьці ў сябе пасъля ўсяго гэтага бязъмежка”.

Нагадаем, Алеся Пушкін міліцыянты затрымалі 27 сакавіка на цэнтральным пляцы мястэчка Бобр, дзе ён ладзіў перформанс, аднак адразу судзіць яго ня сталі. Позва ў Крупскі раённы суд прыйшла толькі праз месяц...

Аляксей Марачкін.

Творчасць мастака зацікавіла міліцыянату

Мастака, сябра Сойму Партыі БНФ Аляксея Марачкіна затрымалі напярэдадні Дня Волі. У яго правялі ператрус у майстэрні, канфіскавалі расцыякі і транспаранты, а таксама карціну «Лялькі». Самога мастака арыштавалі на пяць сутак — нібыта за тое, што ён нецэнзурна лаяўся. Арышт мастака правёў у прыёмніку-разъмеркавальніку на Акрэсьціне.

13 траўня мастака Аляксея Марачкіна выклікалі ў міліцыю Цэнтральнага раёну Менску. Спадар Марачкін сказаў, што міліцыянты цікавіліся, хто рабіў плакаты і куды яны былі прызначаныя, а таксама пыталіся пра іхні зъмест. Таксама міліцыянты задавалі пытанні пра вядомую карціну «Лялькі». Усе гэтыя рэчы дагэтуль мастаку ня вернутыя.

Міліцыянты склалі пратакол «у суязі з адміністрацыйнай адказнасцю». Аляксей Марачкін патлумачыў:

«Гэта карціна звязвалася пасъля таго, як па НТВ праішла перадача «Куклы». Яе было актуальна, цікава глядзець. І я на палатне намаляваў шаржаваныя персанажы. Жартавалі, съмяляліся, адпаведны быў сарказм, і гэта было дазволена. Праца выстаўлялася ў Палацы мастацтва. Яна была вынятая з загашніку, дзе ляжала скрученая калі дзесяці гадоў, я яе не выстаўляў. І раптам ім яна спатрэбілася... Было ясна ў прысутнасці адваката, што мне хочуць навязаць аброзу першай персоны. Мне гэта дзвіцца, канечнэ. Аказваецца, гэта персона недатыкальная і нават шарж нельга з яе рабіць. Пасъля, ў міліцыі сказалі, што будзе нейкая экспертыза. Будуць правяраць мае вобразы, выміраць насы. Як нос адносіца да арыгіналу, вусы і гэтак далей. Хаця на маёй карціне намаляваны хутчэй Бармалей у гэтакім шаржаваным выглядзе».

"Валадарку" пачалі расфарміроўваць

Міжведамасная камісія перадала ва ўрад прапановы наконт перамышчэння съледчага ізялятару № 1 і рэканструкцыі Пішчалаўскага замку ў Менску. Пра гэта БелаПАН паведамлі ў МУС Беларусі.

Нагадаем, такое даручэнне было дадзенае камісіі, створанай яшчэ ў 2005 годзе з прадстаўнікі міністэрстваў культуры, фінансаў, эканомікі, Менгарвыканкаму, іншых структураў, прэм'ер-міністрам Сяргеем Сідорскім пасля таго, як 20 красавіка абвалілася адна з чатyroх вежаў Пішчалаўскага замку.

Як зазначыў суразмоўца агенцтва, не раскрываючы падрабязнасці прадстаўленых у Саўмін прапановаў, камісія ініцыяла вызначэнне ў самы кароткі тэрмін месца будаўніцтва і прыняцце раешэння аб пачатку будаўніцтва новага будынку СІЗА №1 за межамі сталіцы.

Магчымае месца будаўніцтва пакуль афіцыйна не называецца, з ім павінен вызначыцца ўрад. Што тычыцца далейшага лёсу Пішчалаўскага замку, то размова ідзе не аб перадачы яго на баланс гарадзкіх уладаў, а аб неабходнасці бюджет-

нага фінансаваньня з уключэннем аб'екта ў дзяржаўную праграму рэстаўрацыі і рэканструкцыі.

У МУС таксама паведамлі, што цяпер з асобных частак СІЗА № 1 некалькі сотняў грамадзянаў ужо пераведзеныя ў жодзінскі съледчы ізялятар.

Пішчалаўскі замак быў пабудаваны ў 1825 годзе ў стылі ранняга класіцызму. Ён адразу пачаў выкарыстоўвацца ў якасці турмы. У пачатку мінулага стагоддзя тут утрымліваўся ў зыняволеных Народны паэт Беларусі Якуб Колас, арыштаваны за ўдзел у несанкцыянаваным зьездзе радыкальна настроенных настаўнікаў. Прыйкладна з 1999 году пачаліся размовы аб будаўніцтве новага будынку СІЗА на ўскрайне Менску і перадачы будынку замку ў распараджэнне гарвыканкаму, аднак далей размоваў справа не пайшла.

Летам 2002 году газета «Вечерний Минск» паведаміла, што найбольш прыгоднай для будаўніцтва новага съледчага ізялятару съпецыялісты МУС і камітэту па архітэктуры, горадабудаўніцтве і

землекарыстаныні Менгарвыканкаму прызналі пляцоўку ў раёне Калядзічаў пад Менскам. Паводле папярэдніх разылікаў, кошт будаўніцтва СІЗА можа скласці каля 20 мільёнаў даляраў.

Прынцыпавасць на мяжы з ідыятызмам

Падатковая інспекцыя выконвае заказ уладаў

14 траўня ў судзе Цэнтральнага раёну Гомелю распачаты разгляд пазову раённай падатковай інспекцыі аб прымусовым спагнаньні з мясцовага актывіста ствараемай партыі «Беларуская хрысьціянская дэмакратыя» Кастуся Жукоўскага 2 мільёнаў 115 тысячаў рублёў падатку.

Інспектары лічаць, што сума выдаткаў Кастуся Жукоўскага, у прыватнасці, на набыццё дамка ў Гомелі, перавышае задэклараваныя даходы за апошнія пяць гадоў. Адсюль і патрабаваныне сплатіць 2 мільёны 115 тысячаў рублёў падатканаага падатку.

Гаворыць спадар Жукоўскі: «Гэта ўжо трэцяя спроба падатковай інспекцыі спагнанца з мяне звыш 2 мільёнаў рублёў падатку. Яны прычапіліся да таго, нібыта я ня сплачваў падаткі цягам свайго жыцця. Летасць мяне запрасілі ў інспекцыю даць тлумачэнне. Я набыў хаціну, якая была ў згарэлым стане. Можна сказаць, дзеля пляцу, бо саму хаціну прыйшлося разабраць. Грошы я зьбіраў цягам жыцця — падпрацоўваў, дапамагалі мае бацькі. Мне сказалі: ты падай паперы на кожную сквою капейку».

У дэкларацыі пра даходы спадар Кастуся пазначыў і суму грошай, падараваную на вясельле сваякамі з Украіны. Супраць яго распачалі адміністрацыйную справу за атры-

маньне і выкарыстаныне замежнай бязвыплатнай дапамогі без реєстрацыі ў Дэпартаменце па гуманітарнай дзейнасці. Акурат за гэта суд аштрафаваў Жукоўскага на 1 мільён 750 тысяч рублёў.

Цяпер — новая справа.

Ці было справядлівым раешэнне наконт спагнаньня дадатковых падаткаў і штрафаў са спадара Жукоўскага? Намеснік начальніка падатковай інспекцыі Канстанцін Трацэўскі адказвае: «Што значыць — справядліва ці несправядліва? Падатковая служба не бярэ з неба звесткі, каб паводле іх пасля дналічваць сумы. Падаткі былі данапічаныя паводле тых дакументаў, якія падаў нам Канстанцін Жукоўскі. Вы ж зразумейце: мы кіруемся законам, а ён лічыць па-іншаму. Няхай суд разьбіраеца, за кім праўда».

Гомельскі праваабаронца Леанід Судаленка выказвае сваю думку наконт чарговай судовай справы ў дачыненні да актывіста Жукоўскага: «У прэтэнзіях падатковай інспекцыі да Кастуся Жукоўскага зашмат нацяжак. Інспектары ня ўлічваюць шэсць гадоў працы ў структуры аўтаднання «Беларуснафта», дзе, як вядома, заробкі неблагія. Чаму так робяць падаткоўцы, сказаць цяжка. Хутчэй за ўсё, гэта прэтэнзія звязаная з грамадзкай дзейнасцю Кастуся Жукоўскага».

Тым часам у судзе спадар Жукоўскі запатрабаваў перакладчыка на беларускую мову, паколькі судзьдзя Цэнтральнага раёну Аркадзь Калугін справу пра спагнаньне падаткаў пачаў весьці на расейскай мове.

З-за адсутнасці перакладчыка ў судзе разгляд справы супраць спадара Жукоўскага перанесены на 4 чэрвеня.

Кастуся Жукоўскаму 32 гады, ён жыве ў Гомелі, працуе таксістам. Жанаты, мае маленькую дачку. Як грамадзкі актывіст уваходзіць у арганізацыйны камітэт па стварэнні партыі «Беларуская хрысьціянская дэмакратыя».

4 лютага суд Савецкага раёну Гомелю аштрафаваў Кастуся Жукоўскага на 50 базавых величыні за грошовы падарунак, які той атрымаў на вясельле.

Кастуся Жукоўскага затрымлівалі 14 сакавіка падчас канцэрту гурту «NRM» у гарадзкім цэнтры культуры. На канцэрце Кастусь раздаваў паштоўкі з віншаваннем і запрашэннем узяць удзел у сувязкаваны юбілею Беларускай Народнай Рэспублікі 25 сакавіка ў Менску. За гэта судзьдзя Цэнтральнага раёну Гомелю Марына Дамненка пакарала Кастуся Жукоўскага 14 суткамі арышту і штрафам на 700 тысячаў рублёў.